

تاریخ

صیاد قلبها

فروردین ماه همیشه یادآور روز شهادت فردی است که حتی دیدن چهره آن باعث آرامش می‌شود. در روزهایی که خیلی‌ها دنبال اختلاف بین ارتش و سپاه بودند این شهید با عملکرد خود باعث تقویت و نزدیک‌تر شدن این دو مدافع حرم جمهوری اسلامی ایران شد. شهید صیاد شیرازی، با رفتاری مهربان و با دلی سرشار از محبت و با اعتقادی راسخ الحق صیاد قلب‌ها بود. به مناسبت روز شهادت سپهبد علی صیاد شیرازی به بخشی از سبک زندگی وی می‌پردازیم.

صادق رخ فرد
دبیر گروه تاریخ

همدست می‌تواند بکشد؛ چون او شیر همه بیشه‌های مردانگی و شجاعت بود. بنابراین کشتن کسی مثل صیاد شیرازی، نه دلیل قوت سازمانی و نه دلیل طرفدار داشتن کسی است. این کار جز خیانت و شقاوت و دوری روزافزون آنها از مردم و ارزش‌ها، چیز دیگری را نشان نمی‌دهد. وقتی مردم به این حادثه، این‌طور جواب می‌دهند، خیلی چیزهای بزرگ به دست ملت می‌آید. خون شهید حقیقتاً چیز مبارک و عجیبی است. شما ببینید در تشییع شهید صیاد شیرازی چه اجتماعی تشکیل شد! همه متأثر بودند و گریه می‌کردند. هیچ کس به خاطر رودریاستی و برای نشان دادن خود نیامده بود؛ همه با یک انگیزه قلبی آمده بودند. بیانات در دیدار فرماندهان ارتش - ۲۵ فروردین ۱۳۷۸

معجزه اخلاص

بنده وقتی به تلویزیون نگاه می‌کردم، سیل عظیم و خروشان جمعیت را می‌دیدم. من چند جا این حالت را دیده‌ام که یکی از آنها اینجاب بود. دیدم یک عامل معنوی اثر می‌گذارد و آن، اخلاص است. برادران عزیز! اخلاص چیز عجیبی است؛ یعنی کار را برای خدا کردن و همان چیزی که مضمون عامیانه‌اش در شعری آمده است: «تو نیکی می‌کن و در جله انداز». انسان برای خدا کار خوب و درست و صحیح بکند و در پی این نباشد که حتماً به نام او ثبت شود و امضای او زیر آن بیاید؛ این بلافاصله اثر می‌دهد. خدای متعال بعد از شهادت این مرد، در همین قدم اول، به او اجر داد. البته خود شهادت بزرگترین اجری بود که خدا به او داد؛ چون این‌طور کشته شدن، برای انسان خیلی افتخار است. بالاخره صیاد شیرازی، یک مرد پنجاه و چند ساله، ده سال دیگر، بیست سال دیگر، سی سال دیگر - که با یک چشم به هم‌زدن می‌گذرد - از دنیا می‌رفت و از همین دروازه عبور می‌کرد؛ منتها با یک ناخوشی، با یک بیماری، با یک تصادف، یا با یک سکنه قلبی؛ از این حوادثی که دائم اتفاق می‌افتد. بیانات در دیدار فرماندهان ارتش - ۲۵ فروردین ۱۳۷۸

وی در ۱۸ اردیبهشت ۱۳۶۶ به همراه تعدادی دیگر از فرماندهان ارتش با پیشنهاد رئیس شورای عالی دفاع و موافقت امام خمینی به درجه سرتیپی ارتقای مقام یافت و در مهر ۱۳۶۸ به درخواست رئیس ستاد فرماندهی کل نیروهای مسلح و موافقت فرماندهی معظم کل قوا به سمت معاونت بازرسی ستاد فرماندهی کل نیروهای مسلح منصوب شد.

این فرمانده بزرگوار در شهریور ۱۳۷۲ با حکم فرماندهی معظم کل قوا به سمت جانشین رئیس ستاد کل نیروهای مسلح منصوب شد و سپس در ۱۶ فروردین ۱۳۷۸ هم‌زمان با عید غدیر با حکم مقام معظم فرماندهی کل قوا به درجه سرلشکری ارتقا یافت.

سپهبد علی صیاد شیرازی، روز شنبه ۲۱ فروردین ۱۳۷۸ در حالی که به قصد عزیمت به محل کار خود از منزل، خارج شده بود مورد سوء قصد یکی از اعضای گروهک تروریستی منافقین قرار گرفت و بشدت مجروح شد. اهالی محل که از این حادثه مطلع شده بودند بلافاصله او را به بیمارستان انتقال دادند اما متأسفانه بر اثر شدت جراحات وارده، تلاش پزشکان برای نجات او بی‌نتیجه ماند و امیر سرفراز ارتش اسلام پس از عمری مجاهدت در راه خدا به فیض عظیم شهادت نائل آمد.

در این رابطه، گزیده‌ای از بیانات حضرت آیت‌الله خامنه‌ای رهبر معظم انقلاب اسلامی درباره این شهید بزرگوار را به شرح زیر می‌خوانید:

شیر همه بیشه‌ها

کشتن کسی مثل «صیاد شیرازی» خیلی هنر و توانایی و پیچیدگی تشکیلاتی نمی‌خواهد. آدمی از خانه‌اش بیرون می‌آید، سوار اتومبیلش می‌شود و بدون محافظ راه می‌افتد و می‌رود. در این میان اگر دو نفر آدم، نامردانه و مخفیانه و با فریگری تصمیم بگیرند او را به قتل برسانند، کار ساده‌ای است، والا اگر می‌خواستند مردانه جلو بیایند، صیاد شیرازی یک نفری جواب امثال آنها را می‌داد. کسی مثل امیرالمؤمنین علیه‌الصلوة والسلام را هم یک نفر آدم با یک

گسترده داشت. وی از ابتدای پیروزی انقلاب تا مهر ماه ۱۳۵۸ در اصفهان بود و در این مدت با همکاری نیروهای نظامی و دوستان انقلابی خود - که بعداً پاسدار شدند - گروه ۳۰ نفره‌ای را تشکیل داده و به حفظ و حراست از یادگان پرداخت. تلاش‌های وی پس از پیروزی انقلاب اسلامی در ساماندهی ارتش و ساختار نیروهای مسلح متجلی شد.

از مهم‌ترین اقدامات او پس از پیروزی انقلاب می‌توان به تهیه طرح‌های عملیاتی که منجر به شکست حصر شهرهای سنندج و پادگان‌های مریوان، بانه و سقز شد، اشاره کرد. شهر سنندج با تشکیل ستاد عملیات مشترک ارتش و سپاه پاسداران پس از ۲۱ روز مقاومت مدافعان این شهر، کاملاً از تصرف و تسلط نیروهای

ضد انقلاب خارج شد. پس از تحقق و اجرای موفق این

طرح‌ها، صیاد، با دو درجه ارتقا، با درجه سرهنگ تمامی به فرماندهی عملیات غرب کشور منصوب شد.

در آخرین ماه‌های ریاست جمهوری بنی صدر به دلیل برخورداری از روحیه انقلابی و مقابله با خیانت‌های او از سمت مذکور عزل شد و پس از آن تا عزل بنی صدر و فرار مفتضحانه او به فرانسه، به دعوت شهید کلاه‌دوز در ستاد مرکزی سپاه پاسداران به خدمت پرداخت.

صیاد شیرازی نقش به‌سزایی در همکاری و نزدیکی ارتش و سپاه داشت. وی پس از خلع بنی صدر از فرماندهی کل قوا، برای پایان دادن به ناهماهنگی ارتش و سپاه در آن دوران، قرارگاه مشترک عملیاتی سپاه و ارتش را راه‌اندازی کرد و به عنوان فرمانده ارشد در آن قرارگاه مشغول به فعالیت شد. وی در مهر ماه سال ۱۳۶۰ به پیشنهاد رئیس شورای عالی دفاع از سوی امام خمینی به فرماندهی نیروی زمینی ارتش جمهوری اسلامی منصوب شد که در این منصب، فرماندهی نیروهای ارتش اسلام در عملیات‌های پیروزمند ثامن‌الائمه، طریق‌القدس، فتح‌المبین و بیت‌المقدس را بر عهده داشت؛ عملیاتی که سرنویشت جبهه‌های اسلام علیه کفر را به پیروزی رقم زد و روند جنگ تحمیلی را در مسیر پیروزی ارتش اسلام قرار داد.

صیاد پس از پنج سال انجام وظیفه در مسئولیت خطیر فرماندهی نیروی زمینی، در ۲۳ تیر ۱۳۶۵ از سمت خود استعفا داد و سپس با پیشنهاد حضرت آیت‌الله خامنه‌ای - ریاست جمهوری وقت - و تصویب امام راحل به سمت نمایندگی حضرت امام خمینی (ره) در شورای عالی دفاع منصوب شد.

سپهبد علی صیاد شیرازی در روز چهارم خرداد ۱۳۷۳ در شهرستان درگز از توابع استان خراسان به دنیا آمد. در خرداد ۱۳۴۲ از دبیرستان امیر کبیر در تهران در رشته ریاضی دیپلم متوسطه گرفت. یک سال بعد در آزمون ورودی دانشکده افسری پذیرفته شد و به تحصیل علوم نظامی پرداخت و سه سال بعد در مهر ۱۳۴۶ با درجه ستوان دومی در رشته توپخانه فارغ‌التحصیل شد.

صیاد پس از فراغت از تحصیل در شیراز، دوره رنج و چتربازی را با رتبه عالی گذراند، در اصفهان دوره تخصصی توپخانه را طی کرد و از سال ۱۳۴۸ به لشکر زرهی تبریز پیوست و خدمت رسمی خود را در نیروی زمینی آغاز کرد. پس از انحلال لشکر تبریز در اسفند ماه سال ۱۳۴۹، به لشکر ۸۱ زرهی کرمانشاه منتقل و در گردان ۳۱۷ توپخانه به‌عنوان

فرمانده تشبیر مشغول به خدمت شد. وی در سال ۱۳۵۰ با دختر عموی خود ازدواج کرد و در اوایل سال ۱۳۵۱ با قبولی در آزمون اعزام به خارج دانش‌آموختگان دانشکده افسری برای تکمیل تخصص توپخانه به آمریکا اعزام شد. این شهید بزرگوار، دوره سه ماهه تخصص «هواستنجی بالستیک» را در شهر «فورت سیل» ایالت «اوکلاهما» با نمره عالی و احراز رتبه نخست از میان ۲۰ افسر آمریکایی و ایرانی به پایان رساند. پیش از پیروزی انقلاب اسلامی، چندسال در بخش‌های مختلف ارتش و در غرب کشور به پاسداری از کشور پرداخت و در سازماندهی و فعالیت نیروهای انقلابی در ارتش تلاشی

